

Izveštaj sa akcije – Novogodišnji uspon na Kablar

Naša prva akcija u 2018-oj bio je novogodišnji uspon na Kablar (885 mnv). Rano ujutro, 02. januara, put Kablara krenusmo nas devetoro (Suzana, Miloš, Angelina, Nikola, Bojana, Bujagić, Branko, Dejan i ja). Nešto pre devet časova stigismo na odredište kod Planinarskog doma “Železničar” u Ovčar banji gde nas je sačekao nas domaćin i ujedno vodič, član PD “Kablar”, Uroš. Drugi januar je slava PD “Kablar” iz Čacka, Sv. Ignjatije Bogonosac. Krivudavom stazom, pokraj Savine isposnice, nešto pre dvanaest časova stigismo na vrh. Posle uobičajenog fotografisanja krenusmo nazad ka Planinarskom domu “Kablar”. Ljubaznim domaćinima čestitاسmo slavu i sedosmo za

sofru. Posle posluženja i kraćeg druženja krenusmo nazad ka Mladenovcu gde stigismo oko 16 časova.

Dužina staze: 8 km
Uspon: 653 m

Izveštaj sa akcije – Gledićke planine

Po rasporedu, ovaj vikend je bio planiran za Gledićke planine. U nedelju 19.11. osmočlana ekipa iz PK Greben provela je dan na stazi dugoj 21km, u pohodu ka vrhu Samar (922m.). Krenuli smo od manastira Kalenić. Staza je laka i kružna. Iako je bilo

oblačno, vreme nas je poslužilo. Ekipa je je kao i uvek bila lepo raspoložena pa je 6,5 sati provedenih na stazi brzo prošlo. Usput smo prošli i pored kamena koji označava kuda prolazi 21 meridijan kroz našu zemlju. Doduše nismo ga videli (meridijan) ali ako Bojana kaže da je prošao tuda pre neki dan mi joj verujemo. Rezime akcije: prepešačenih 21km, sa usponom 800m. i prosečnom brzinom 3,5km/h.

Izveštaj sa akcije – Tara

– Padaće kiša.

– Pa šta? Imate dobru opremu za sve uslove u planini.

– Biće kaljavo, mokro...

– A možda će biti sunčano. Ili još bolje, pašće sneg. Nećemo saznati ako ne odemo. Dakle, idemo?

– Idemo.

I tako 12.11. odosmo na Taru. Savršen jesenji dan, malo oblaka, malo sunca, na senovitim delovima prelazili smo preko snega koji je pao par nedelja ranije. Prepešačili smo stazu dužine 16,5km. i popeli smo tri vrha: Kozji rid (1591m.), Veliki Stolac (1675m.) i Velika Pivnica (1545m.). Ukratko, lepo proveden novembarski dan.

Obuka i usavršavanje članova kluba – Kurs iz markacije na Rajcu

Planinarski savez Srbije i Planinarski sportski klub "Pobeda" iz Beograda organizovali su dvodnevni kurs iz markacije na Rajcu od 28. do 29. oktobra 2017. godine.

Kurs je održan u planinarskom domu "Čika Duško Jovanović". Polaznici kursa iz PK „Greiben“ bili su Robert Milanović i Kostadinović Dejan.

Prvi dan obuke prošao je u teoretskom delu gde su se učesnici upoznali sa sledećim temama:

- postupak otvaranja planinarskih puteva
- obeležavanje planinarskih puteva
- zaštita prirodnog i i kulturnog nasleđa pri trasiranju, izgradnji i korišćenju planinarskih puteva
- tehnika markiranja i uređenja puteva
- dokumentacija o izgradnji i održavanju planinarskih puteva

Drugi dan obuke je bio praktičan rad na terenu. Svaki učesnik je mogao da uvežbava iscrtavanje različitih vrsta markacija ali i da proceni pozicije za postavljanje istih. Da bi se proverilo znanje stečeno na tom dvodnevnom kursu, odrađen je i test koji se sastojao od 25 pitanja usko vezanim za zadatak temu. Oba naša polaznika su uspešno završili test i dobili sertifikat i zvanje markiranta kao i još 38 planinara iz raznih delova Srbije i Republike Srpske.

Predavači su bili Boris M. Mičić, Branislav Božović, Uglješa Gvozden, Andrija Lekić, Bora Milosavljević i Josim Dućak. Cilj obuke je bilo povećanje broja markiranata za veliki posao određivanja, obeležavanja i pravljenja trekova za što je moguće više planinarskih puteva i staza.

**Izveštaj sa akcije – S
Grebena Despotovim stazama**

2017

S Grebenom Despotovim stazama

1. oktobar 2017

Šumske doline Kosmaja vekovima kriju tajne despota Stefana Lazarevića, koji je na pitomoj šumadijskoj planini stvorio poslednje utočište za pravoslavne monahe, učene ljude i umetnike koji su prelazili i

po 1000 km sklanjajući se od osmanlijske najeзде. Ovaj ratnik, državnik, vitez Reda zmaja, pesnik i mecena je od Srbije, bar za kratko vreme, stvorio zemlju mira. Kosmaj u doba Stefana Visokog postaje verski centar severne Srbije. Umro je u selu Crkvine, gde se nalazi crkva i spomen obeležje.

I ove godine, po peti put, PK Greben organizuje svoju akciju u čast despota Stefana. Okupljanje učesnika je zakazano za 9 h u zaseoku Petkaći, selo Koraćica. Posle posluženja, čaja, kafe, rakijice, pogače i dobrodošlice kolona je krenula šumskom stazom ka manastiru Pavlovac gde nas je otac Gavriilo upoznao sa istorijom manastira. Sam manastir se nalazi u kosmajskom selu Koraćica, kraj Pavlovačkog (Tihanovačkog) potoka, 7 km severozapadno od Mladenovca.

Posle predaha i slikanja, krećemo ka ostacima manastira Kasteljan, koji se nalazi 3 km od sela Nemenikuće, na severoistočnoj padini Kosmaja. Posvećen je Svetom Djordju, podignut početkom 14. veka, a despot Stefan ga obnavlja u

15.veku. Ruševine prekrivene mahovinom, kameni prozori i vrata pružaju lepe fotografije. Oko 160 učesnika akcije odmara i uziva u druženju i lepoti okruženja. Nastavljamo našom stazom,

prelazimo livadu sa malo većim usponom koju uspešno savladavaju i naši najmladji učesnici (Lena i Djordje, 5 god). Stižemo šumskom stazom do Belog Kamena, spomenika srpskim ratnicima poginulim u Prvom svetskom ratu u odbrani Beograda 1914. god. Tu se formiraju dve grupe: jedna koja ide ka Lovačkom domu i druga koja nastavlja šetnju ka manastiru Tresije. Prolazi se šumom gde sve lepote našeg Kosmaja dolaze do izražaja. Lep, sunčan dan, još više ulepšava krajolik. Spuštamo se do uredjenog kompleksa manastira Tresije na severozapadnoj strani Kosmaja. Manastir je posvećen Saboru Svetog Arhangela, nastao početkom 14. veka.

U vreme despota Stefana u 15. veku manastiri Kasteljan, Pavlovac i Tresije se stavljaju pod zaštitu. Nakon kraćeg obilaska i odmora, kolona kreće kroz šumu ka spomeniku. Ponovo

naš Kosmaj pokazuje svu svoju lepotu otkivajući svoje staze.

Stižemo do spomenika koji je simbol naše planine. Podignut je 70-ih godina prošlog veka u čast borcima izginulim u Drugom svetskom ratu. Učesnici akcije se slikaju sa svojim klupskim zastavama.

Učestvovalo je 12 planinarskih klubova iz različitih gradova sa našim sugradjanima oko 160 ljudi. Spuštanje do Lovačkog doma je značio kraj pešačenja, ali ne i druženja. Uz tradicionalni planinarski ručak – pasulj, muziku, priču i smeh, druženje se nastavlja uz obećanja o skorom vidjenju. Zahvaljujemo se našim prijateljima, planinarima (Balkan, Bukulja, Jasenica, Čelik, Extreme Summit Team, Planinari 2.kategorije, Pobeda, Rujno, Stolac, Vis, Železničar) i sponzorima na učešću na našoj akciji.

Staza od 17 km ne bi bila tako lepa bez svih vas! Do sledećeg vidjenja!!!!

Suzana Filipović

Izveštaj sa akcije – Borački krš

Nedelju, 23.jul, 13 članova PK Greben, gošća i gost iz Izreala proveli su na Boračkom kršu. U 6h smo krenuli, napravili pauzu za osveženje u Stragarima i ubrzo stigli u Borač, gde se nalaze ostaci

staro
g
sr
ed
nj
ov
ek
ov

nog grada Borča iz doba despota Stefana Lazarevića. U podnožju Krša se nalazi crkva iz 14.veka i groblje iz 17.veka. Cilj akcije bio je da se planinari pripreme za uslove sa kojima će se susresti pri predstojećem usponu na Maglić, tako da su se od aktivnosti smenjivale lagana šetnja (8km) i penjanje stene radi uvežbavanja. Nakon što smo osvojili vrh Krst (515 mnv) i fotografisali se, napravili smo pauzu u hladovini i nastavili smo šetnju do obližnje crkve Svetog Arhangela Mihaila, gde smo natočili vodu i osvežili se, budući da je dan bio izuzetno topao. Kako je staza bila kratka, a penjanje efikasno, imali smo vremena da svratimo do Ovsišta na bazen, gde smo proveli dva sata i nešto pre 17h smo stigli u Mladenovac.

Izveštaj sa akcije – Zlatar i Molitva (meandri Uvca)

U subotu, 10.6.2017. nas 29 učesnika akcije, sastalo se ispred opštine Mladenovac u u 5 časova pošli put Sjeniškog (Uvačkog) jezera. Sjeniško, ili Uvačko jezero se nalazi između sela Akmačići i Bukovik u jugozapadnom delu Srbije, na teritorijama opština Sjenica i Nova Varoš, između planina Zlatar i Javor.

Po dolasku na jezero u jutarnjim časovima, dan je obećavao dobar provod i suvo vreme. Sa jezera smo se ukrcali na čamce. Sjeniško jezero je ispunilo kanjon dubine i do 100 metara koji je nadaleko poznat zbog jedinstvenih uklještenih meandara, koju je Uvac usekao u krečnjački masiv pešterske visoravni. Jezero je u sklopu Specijalnog rezervata Uvac, osnovanom radi zaštite najveće kolonije Beloglavog supa na Balkanu. Jezero je bogato je raznim vrstama ribe, gde se posebno mogu izdvojiti šaran, klen, mladica, mrena i som.

Vodiči u dva čamca su nas provozali meandrima reke Uvac, pri čemu smo posetili i Ledenu pećinu.

Pećina je duga 2,5 km. Legenda kaže da je ime dobila po tome što je u njoj i leti i zimi temperatura konstantna, iznosi 8°C.

Po iskrcavanju sa čamaca krenuli smo oko 11 časova pešačenje prohodnom i nezahtevnom stazom od 6,5 km ka vrhu Molitva na 1247 mnv, sa usponom od 300 m i spustom od 300m.

Grupa se popodne spustila na Sjeniško jezero oko 15 i 30 časova, da bi oko 18n časova pošli put Sjenice gde smo se u privatnom smeštaju organizovali za prenoćište.

U večer smo prošetali kroz Sjenicu, posetili lokalne poslastičarnice i bili oduševljeni kolačima, naročito ćemo pamtiti kolač Trileće ili Tres leches(„tri vrste mleka”) koji je tradicionalna poslastica.

Uz grmljavinu i kišu otišli smo na spavanje, nadajući se sunčanom danu. Tako i bi. Ustali ne tako rano oko 7 časova, da bi smo iz Sjenice krenuli već oko 8 časova put Markove ravni

gde smo ostavili vozila i pošli asfaltnim putem do Vodene poljane, gde se nalazi manastir Sv.Kozme i Damjana, gde smo obišli monaha i pogledali životinje koje se tu nalaze.

Zatim smo se starim seoskim putem uputili ka Zlatarskim poljanama ka vrhu Velika Kreševa 1625m n.v. na kome smo bili oko podne, sa usponom od 700 m i spustom od 800m. Na samom vrhu smo napravili kratku pauzu, uživali u hrani, kafi i suncu.

Zatim smo se istim putem vratili do manastira odakle je jedna grupa otišla ka vozilima, a druga je krenula 2km dužom stazom do crkve gde smo se svi sastali.

Posle presvlačenja oko 15 časova smo pošli put Nove Varoši, pri čemu smo svratili u selo Ljubiš na oko 12km od magistralnog puta na Zlatiboru u restoran „Pećinar“ na ručak.

Tamo smo se zadržali oko sat vremena, zatim smo krenuli ka Mladenovcu preko uŽica, Čačka, Gornjeg Milanovca i Rudnika, u grad smo stigli oko 21 i 30 časova.

Odlični su bili svi učesnici, dobro smo se zabavili, posebno bih pohvalila sve one koji su se po prvi put oprobali i usudili se da vide draži planinarenja.

Izveštaj napisala Jelena Rakić

Izveštaj sa akcije – drugo kolo treking lige, Bešnjaja

15. Aprila 2017. učestvovali smo na takmičenju 2. kola treking lige Srbije. Takmičenje se odigralo na prelepoj Bešnjaji, planini u okolini Kragujevca. Nas devetoro okupili smo se oko 07:00 kod opštine i pošto smo se zasladili Brankovim medenjacima, vidno raspoloženi krenuli smo na put.

Na Bešnjaju (škola u selu Bukorovac) stigli smo oko 8:30. Dogovor

je bio da nas šestoro učestvujemo na takmičenju a trojica su išla na pešačku turu koju su vodili vodiči iz PEK Gora, Kragujevac. Što se tiče takmičara, četvorica su uspešno prešla veliku stazu i dvojica srednju.

Staze su bile:

Srednja staza 21,3 km sa 1070 m visinske razlike

Velika staza 32,2 km sa 1408 m visinske razlike

Na takmičenju je učestvovalo 218 takmičara.

Staze su bile tehnički nezahtevne, uglavnom su to bili uređeni šumski putevi (jedini detalj koji bih izdvojio kao zahtevan je kanjon reke Vojlovice). Bile su vidno obeležene planinarskom markacijom, a tamo gde je nije bilo postavljani su markeri u vidu crveno belih traka (i pored toga desilo se par ispadanja sa staze). Na svakih 6 km bili su postavljani punktovi sa okrepom koje je bilo sasvim dovoljno.

Priroda kroz koju smo prošli na trci je prelepa, naročito kanjon Vojlovice. Jedino što možda nedostaje Bešnjaji je po koji vidikovac... Opšti utisak svih nas je jako pozitivan... Prosto, niko nebi rekao da se u neposrednoj blizini Kragujevca nalazi takva priroda.

Rezultati koje smo postigli u ukupnom plasmanu su:

Panajotović Milan(velika staza) 25.mesto

Mihajlović Marko(velika staza) 64.mesto

Jovanović Dejan(velika staza) 65.mesto

Marković Branko(velika staza) 67.mesto

Gajić Ivan(srednja staza) 140 mesto

Milanović Robert(srednja staza) 164.mesto

Izveštaj sa akcije – Stara planina

Stara planina je visokoplaninski masiv i proteže se od Zaječara do Crnog mora u dužini od 550 km. Ona se zove i Balkan i po njoj je celo Balkansko

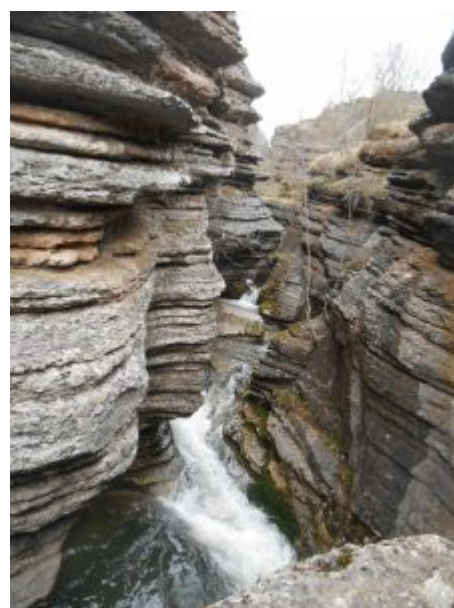
~~do~~
do
bi
lo

ime. U subotu 8 aprila u 6h okupljamo se ispred opštine i krećemo na Staru planinu. Naš cilj je selo Dojkince udaljeno od Pirota 38 km gde ćemo biti smešteni u najboljem planinarskom domu u Srbiji. Prvo svraćamo u Niš po našeg domaćina i vodiča Nešu (Rođa) zahvaljujući kome smo dva dana uživali u (samo malom delu) lepotama ove planine. Pre Dojkinaca svraćamo u selo Slavinje da vidimo kanjon Rosomače koji se nalazi na 2 km od sela. Igra prirode sa vodom i kamenom isklesala je mali kanjon Rosomačko grlo. Teško je opisati kako ovo stvarno izgleda. Okolne stene kao da su od nekog mekanog materijala pogodnog za oblikovanje, a ne od čvrstog kamena. Više liči na ogromne ploče složene jedna na drugu, a na dubini od desetak metara huči i ključa voda. Otud i naziv Rosomački lonci ili Grlo. Vraćamo se u kombi i krećemo u Dojkince. U domu se razmeštamo po sobama, malo odmaramo i krećemo prema još jednoj prirodnoj lepoti – vodopadu Tupavica, udaljenog oko 5 km od doma. Put prelazimo brzo i lako i posle sat ipo ostajemo bez daha kada se pred nama pojavi vodopad sa puno vode, koja se sa nekih 20- ak metara kaskadno obrušava niz stene, prskajući na sve strane, pa se i stuširasmo dok smo se slikali i slikali. Srećni što smo uživali, bar na kratko, u njegovoj lepoti, vraćamo se u dom. A tamo su naša dva drugara Stefan i Paja spremili roštilj, Romana čorbu od kopriva. Večera bogata vitaminima i mineralima. Od ponedeljka dijeta – reče neko. Nedelja 9 april. Ustajemo rano i polazimo na još jedno iznenađenje koje pruža Stara planina.. U pitanju je jedan

geološki fenomen, kraška uvala Ponor. Od doma put vodi pored potoka, kroz šumu i do jedne visoravni i kad savladamo taj uspon pred nama "pukne" pogled na okolne vrhove i planine, a sakrivena ispod jedne stene ukazuje se pećina u kojoj nailazimo na neobičan prizor. U pećini se spajaju dve rečice koje formiraju kaskadni slap i zatim voda nestaje . Zato se ovo i zove Ponor. Jedna manja grupa (Angelina, Suza, Romana, Sneža M., ja (Bojana), Stefan i Bugi se penje na Bodin vrh 1484m//nv sa kojeg se pruža prizor za pamćenje. Vraćamo se u dom, pakujemo stvari i krećemo nazad za Mladenovac. Uz put svraćamo u manastir Svete Bogorodice u Visočkoj Ržani gde je monah naš Mladenovčanin, a u selu Rsovci obilazimo pećinsku crkvu Svetog Petra i Pavla poznatoj po tome što je na zidu nacrtan ćelav Isus Hrist. Učesnici akcije su: Suza, Angelina, Dunja, Sneža M, Irena, Anja, Romana, Bojana, Stefan, Đura, Danijel, Aleksandar i Bugi iz PK Grebena. Iz PD Jasenica iz Palanke Ivana, Sanja, Paja i Deki. Zahvaljujemo se Bugetu za dobru organizaciju i opušteno raspoloženje i Neši (Rođi) za uspešnu realizaciju iste.

Bojana

Izveštaj sa akcije – Homoljski maraton

Ove godine Homoljski maraton je bio baš na Dan šale u subotu 01.04.2017.

Onima koji su prešli 35 km dugačku stazu nije bilo mnogo do šale, a mi koji smo se šetkali 16 km dugom stazom čitav dan je bila šala.

Iz Mladenovca je krenulo u 06:30 nas petoro: Deki, Marko, Roki, Ivan i ja.

Pošto je put prilično loš, a i ja sam vozila došli smo nešto pre 9 sati. Kasnili smo pola sata i u poslednjem trenutku uspeli da se prijavimo kod organizatora. Skup je bio u selu Vitovnica, par kilometara od Petrovca.

Deki, Marko i Roki (koji se na ulazu u Vitovnicu predomislio i krenuo težim putem) gazili su Veliki Homoljski Maraton. Dužina 35km, visinska razlika 3500m, uspon 1800m, spust 1800m.

Imali su 7 kontrolnih tačaka:

KT-1 vrh Štubelj 940 m

KT-2 vrh Veliki Vranj 884 m

KT-3 izvor Krepoljinske reke

KT-4 Mijucića pećina

KT-5 Hajdučka pećina

KT -6 vrh Vrata 815 m

KT-7 vrh Kobilja glava 778 m

Naravno da su uspešno prešli i da im ti silni kilometri nisu umanjili uživanje. Homoljske planine uvek je lepo posetiti i nikad ne dosade, a oni su tog dana videli možda i najbolje delove Homolja.

Ivan (debitant) i ja išli smo na Mali Homoljski Maraton koji je dužine 16km, visinske razlike 760m u usponu i spustu. Imali smo samo dva vrha da popnemo: Vrata 815 m i Kobilja glava 778 m. Na Vratima smo sreli Ivanku i Nešu iz Bukulje sa kojima smo nastavili dalje. Po sunčanom danu gušterisanje je bilo neminovno. Na oko 2km pred kraj staze svratili smo u restran sa pastrmkom. Tu se okrepili, pa polako uz rečicu i u hladovini došli do kraja staze. Posle ručka, otišli smo do manastira Vitovnica i tom danu dodali i duhovnu stranu.

U debeloj hladovini ispod jednog hrasta dočekali smo i naše maratonce.

Nakon odmora i odigranog vlašskog kola, krenuli smo kući.

A pošto je bio Dan šale moram vam ispričati jednu: kada sam došla kući, uđem na viber, kad tamo u grupi Greben Čolić napisao da sam prva na maratonu. Uzevši u obzir moju hitrost, jasno je da je: Aprililili.

Svi oni koji planinare znaju šta sve to osim putovanja, šetnje i dobre kondicije znači. Znaju šta znači otrgnuti se iz gradske užurbanosti i uroniti u planinski mir. Tamo gde se naše lice češće i lakše grči, ali grči se u osmeh.

Do sledeće planine.

JJ